

Saint Jean de  
Lalande,  
pray for us!



ELIAS QUIDEM VENTURUS EST, ET RESTITUET OMNIA.

# Lalande Library of Rare Books

DICO VOBIS, QUIA ELIAS JAM VENIT, ET NON



COGNOVERUNT EUM, SED FECERUNT IN EO QUÆCUMQUE VOLLUERUNT.

<http://lalandelibrary.org>

If you appreciate this book, please consider making a tax-deductible donation to Corpus Christi Watershed, a 501(c)3 Catholic Artist Institute.

For more information, please visit:

<http://ccwatershed.org>



ELIAS QUIDEM VENTURUS EST, ET RESTITUET OMNIA.

# Lalande Library of Rare Books

COGNOVERUNT EUM, SED FECERUNT IN EO QUAE SIMILIA VOLUERUNT.

DICO VOBIS, QUIA ELIAS JAM VENIT, ET NON



**Mocquereau's 1921 *Liber Usualis* : : INCOMPLETE COPY**

1921  
Liber

IMPRIMATUR.

Tornaci, die 12 Julii 1921.

V. CANTINEAU, Vic. Gen.

Omnia jura vindicabimus tam in rhythmica signa quam  
in carmina quae non inveniuntur in vaticana editione sed ex nostris

*Variis Precibus* aut aliis Solesmensibus libris excerpta sunt.

DESCLÉE ET SOC. (Tornaci, Belg.)

## MONITUM EDITORUM.

Nova haec editio Libri Usualis Missae et Officii ad Dominici Officii celebrationem qualis in majoribus Ecclesiis agitur, praecipue spectat. Continet igitur, tum Missam, Vesperas, Completoriumque cujuslibet Dominicae per annum Festorumque omnium quae Dominica die celebrare licet; tum, Minorum Horarum Officia Laudesque Festorum primae classis pro dioecesibus quae Minores Horas in Dominicis diebus, Laudesque in majoribus Festis laudabiliter adhuc cantare solent; tum denique integra Natalis Domini Matutina, Officium pro Feria quarta Cinerum, pro tribus ultimis Majoris Hebdomadae diebus et Dominica Resurrectionis Domini, Litanias Missamque Rogationum, Missam Vigiliae Pentecostes votivasque Missas quae aliis praestare videntur, et Officium tandem pro Commemoratione omnium fidelium defunctorum et Exsequiis.

Priorem hic habuit locum, ut par erat, Officium Temporis; in Proprio autem Sanctorum non invenies Officia quae Dominica die jam non occurrere possunt; rursus vero invenies, sive in proprio loco, sive in Communi Sanctorum, Antiphonam, Versum, Collectam, Secretam et Postcommunionem Festorum ritus inferioris, quorum commemoratio in Dominicae Missa et Vesperis haberi potest, Festis quibusdam minoribus exceptis, quorum integrum dedimus Officium, utpote quae, jure singulari, sub ritu superiore, in multis Ecclesiis celebrentur. Quod quidem quia permultis nondum satis erat, collationem quamdam haud mediocrem Missarum Propriorumque Officiorum edidimus seorsum in qua singulae dioeceses religiosaque Instituta, ut cuique opus erit, quidquid desiderant facile invenient.

Rem novam affert hic libellus noster, quae multis, ut speramus, jucunda erit; etenim post Tonos communes accurate disposuimus, juxta gregorianos octo tonos, omnes Vesperarum Psalmos, verborum litteris ita distinctis ut inchoationi, flexae, clausulisque mediationis et terminationis vocabula facile accommodari possent, ad quod saepius in libro cantorem rejecimus quo res ei utilior fieret. Brevitatis causa, Vesperarum tantum, non autem Laudum Minorumque Horarum Psalmos ita disposuimus, qui plerumque a Choris optime instructis cantantur quibus talia subsidia minime sunt necessaria.

Perpauca tantum carmina et haec vulgatissima pro Ss. Sacramenti Benedictione dedimus ne a proposito nostro declinarem, nec ceterum facile erat alia religere quae omnibus placerent. Eos autem qui ampliore delectantur varietate, ad specialia rejecimus opera quae jam de hac re edita fuerunt.

Diligentissime tandem in Libro Usuali dedimus Tonos communes Missae et Officii et cantus in peculiaribus quibusdam caerimoniis usitatos, Sacri Olei benedictione in Feria quinta Majoris Hebdomadae, Ordinationibus... nil ut credimus, omisso quod sive majoribus Ecclesiis sive seminariis sit necessarium.

In hac Libri Usualis editione, typicas Missalis, Ritualis, Gradualis romanique Antiphonarii editiones potissimum secuti sumus, seduloque quod attinet ad cantum et rubricas, cujuslibet proximi decreti vel indicationis S. Rituum Congregationis rationem duximus. Nam quae Vaticana Editio notis non praebuit, sive quia nondum pervulgavit sive quia non pervulgabit, ex libris Solesmensibus excerpta sunt qui, ut declaratum fuit, cum *Motu proprio* Sanctissimi Domini nostri Pii Papae X die 25 Aprilis anno 1904 edito plane congruunt.

## INDEX GENERALIS.

Prooemium	vii
De ritibus servandis in cantu Missae	xvi
Ordo Missae	I
Cantus Ordinarii Missae	9
In Dominicis ad Asperionem Aquae benedictae	9
Toni ¶. Gloria Patri ad Introitum	12
Kyrie. Gloria... etc.	14
Modus cantandi Alleluia Tempore Paschali	86
Toni Communes Missae	89
Cantus Ordinarii Officii	107
Toni Communes	107
Vespertini Psalmi per Tonos distributi	133
In Festis ad Laudes	226
Dominica ad Primam, Tertiam, Sextam et Nonam.	229
Dominica ad Vesperas	255
Ad Completorium	267
Sabbato ad Vesperas	284
Ad Completorium	291
Proprium de Tempore	294
Commune Sanctorum	939
Missae Votivae	1101
Orationes diversae	1128
In Exsequiis	1135
Officium et Missae pro Defunctis	1144
Proprium Sanctorum	1205
Appendix.	1541
Pro Gratiarum actione	1541
Ad invocandum Spiritum Sanctum	1546
Processio ad petendam pluviam	1547
— ad postulandam serenitatem	1548
Septem Psalmi Paenitentiales	1549
Ordo ad recipiendum processionaliter Episcopum	1549
Ordo ad visitandas parochias	1551
De confirmandis	1553
In Ordinatione Presbyteri.	1554
Cantus in Benedictione SS. Oleorum	1556
Varii cantus ad Benedictionem S. Sacramenti.	1558

## PROOEMIUM.

Gregoriani cantus duae jam sunt in usu notationes : 1<sup>o</sup> altera antiquior, quae quadrata dicitur : 2<sup>o</sup> altera recentior. Vides utramque infra.

Necesse est autem musica quaelibet notatio melos rhythmicumque significet. Neumae igitur, quam gravi aut acuta voce sonus proferri debeat; rhythmica vero signa, quanto tempore notulae teneantur, et quonam rhythmico cursu incedat melos, significant.

### I. — Quibus nominibus et figuris notulae praecipuaeque neumae significantur et quanti valeant.

#### A. — NOTAE SIMPLICES

*sive nudae sive rhythmicis ornatae signis*

<p>a. <i>Punctum quadratum</i> </p> <p>b. <i>Punctum inclinatum</i> </p> <p>c. <i>Virga</i> </p> <p>quae omnia in recentiore notatione vertuntur : </p>	<p>d. <i>Apostropha</i> </p> <p>e. <i>Oriscus</i> </p> <p>f. <i>Quilisma</i> </p>
---	---

ANIMADVERTE. — 1<sup>a</sup> linea recta, nudam unamquamque notulam, quae idem valet ac , tribus rhythmicis signis ornari posse. Hinc :

2<sup>a</sup> linea, *rectum episema* tibi subdivisionem quandam vel rhythmicum ictum significat;

3<sup>a</sup> linea, *transversum episema* quod et neumam afficere potest, aliquantulum vocem esse producendam indicat;

4<sup>a</sup> linea, *duplex episema* quod eandem notulam afficit, eam signat esse subdividendam atque producendam, quae brevissima est *mora vocis*.

5<sup>a</sup> linea, *punctum mora* notulam suam ferme duplicat, quae *mora vocis* longior est superiori.

#### B. NEUMAE DUARUM NOTARUM.

<p><i>Pes seu Podatus</i> </p>	<p><i>Clivis</i> </p>
--------------------------------	-----------------------

#### C. — NEUMAE TRIUM NOTARUM.

<p><i>Porrectus</i> </p> <p><i>Scandicus</i> </p> <p><i>Salicus</i> </p>	<p><i>Torculus</i> </p> <p><i>Climacus</i> </p>
--	---

## D. — NEUMAE QUATUOR NOTARUM ET AMPLIUS.

<i>Porrectus flexus</i>		<i>Torculus resupinus</i>	
<i>Scandicus flexus</i>		<i>Climacus resupinus</i>	
<i>Salicus flexus</i>		<i>Pes subbipunctis</i>	

## E. — NEUMAE SEMIVOCALES SEU LIQUESCENTES.

<i>Epiphonus seu podatus liquescens</i>		<i>Torculus liquescens</i>	
<i>Cephalicus seu Clivis liquescens</i>		<i>Ancus ou Climacus liquescens</i>	

His omnibus addi potest alterutrum *episema* aut *punctum-mora*.

## II. — De quibusdam praecedentibus signis notatione digna.

1° *Virga*, cum geminatur, quod saepius accidit, *bivirga* vocatur, et in recentiore notatione notula significatur, aut duabus notulis sic inter se agglutinatis :

2° *Apostropha* nunquam sola adhibetur; geminata, *distropha* dicitur; trigemina, *tristropha*; et amplius iterari potest :

*Distropha* : | *Tristropha* :

Singula hujus figurae elementa olim nonnulla vocis reparatione discernebantur; in choro autem canentibus, nostro quidem iudicio, satis erit, si nondum sunt exercitatissimi, uno tenore proferre : sed nihil obstat quin eis addatur, prout res postulaverit, leve *crescendo* aut *decrecendo*. Optimum quidem esset apostropham leniter molliterque repercutere et hic est finis ad quem tendere debent.

Semper vero vocis quadam *repercussione* canenda erit prima quaeque nota tum cujusvis *strophici*, v. g. *a, b, c, d*, tum inferioris neumae, si stat in eodem gradu v. g. *e, f*.

3° *Oriscus* genus est *apostrophae*, quod neumas claudit, et duobus plerumque torculis interponitur.

4° *Quilisma*. Notula haec denticulata non nisi media inter alias adhibetur, nec a ceteris spatio differt, sed semper praecedentem notam aut neumam modice protrahendam esse indicat; cum autem neumam sequitur, longior et acrior erit prima hujus neumae notula; imo prior *podati* aut *clivis* notula pro geminata tunc haberi potest. Cf. infra. *Sub thro-*

5° *Podatus* ex duabus constat notulis, quarum inferior prior proferenda est.  
6° *Porrectus* ex tribus constat, quarum duae priores capita tenent lineae crassae in obliquum ductae.

7° *Scandicus* et *climacus* ambo, non mutato nomine, ex tribus notulis et amplius constare possunt. V. g.

8° *Salicus*. Quem noli, quaeso, cum *scandico* commiscere : illius primam notulam levissimum intervallum a secunda disjungit, et in ea rhythmicam indicat subdivisionem, quam saepius, quo res clarior fiat, *recto episemate* significamus.

9° *Flexus*. Flexae dicuntur neumae, quae dum in acutum videntur desinere tonum (*porrectus, scandicus*), alia sub juncta notula, ad graviorem flectuntur.

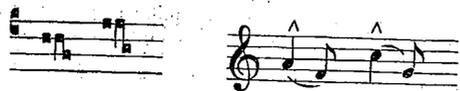
*Resupinus*. Resupinae dicuntur neumae, quae dum in gravem videntur desinere tonum (*torculus, climacus*), alia sub juncta notula, ad acutiorem resurgunt.

*Subpunctis* dicuntur neumae, quae in virgam desinentes, inclinatis punctis perficiuntur. Si duo adsunt puncta, neuma dicitur *subbipunctis*; si tria, *subtripunctis*, etc.

10° *Notae semivocales*, tenuioribus figuratae notis, reperiuntur, cum duae vocales aut quaedam consonantes concurrunt, ut in unum coalescant, v. g. *AUTem, Ejus, OMnis, SANCTus*.

i<sup>o</sup> *Pressus* est duarum in eodem gradu notarum concursus, quod fit :

a) *Puncto* ante *clivem* posito :



b) Duarum concursu neumarum, dum prioris ultima nota stat in eodem gradu cum prima posterioris :

<p><i>Podatus et Clivis :</i></p>	<p><i>Climacus et Clivis :</i></p>
<p><i>Clivis et Clivis :</i></p>	<p><i>Scandicus et Climacus :</i></p>

Duae notulae in quadrata notatione appositae, in duplam unam coalescunt, quae acriter percutienda est : quod ut facias, te monet in musica translatione signum  $\wedge$  supra notam  $\bullet$  positum.

### III. — Pausae. Morae vocis. Respirationes.

Quod ad vim et diuturnitatem attinet, simplex nota idem omnino valet ac syllaba cui incumbit, et haec notulae  $\bullet$  aequiparari potest.

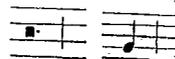
Gregorianum carmen, ut ipsa dictio, in periodos, membra, incisa dividitur, quae, ultimae aut duarum ultimarum notarum productione (*mora vocis* apud veteres), aut pausa quadam rite accommodata, distinguuntur.

a) Simples *mora vocis*, aut *brevia minorisque discriminis incisa*, quibus absolutis respirare non licet aut vix conceditur, tibi satis significabit duplex episema quod notulam afficit  $\bar{\bar{\quad}}$  vel rarius, punctum juxta notulam positum  $\bullet$  sive solum, sive cum minima linea.

b) *Incisa vero majoris momenti*, quae jam pro periodi membris haberi possunt, eodem modo signantur. Ea vero semper minima linea, i. e. quarta pars lineae, subsequitur.

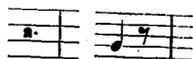
Quod signum frequenter, in brevibus praesertim, antiphonis, meram indicat rhythmicam divisionem, quin ullum respirationi locum concedat.

c) Quae autem proprie *periodi membra* dicuntur, et ex pluribus incisic constant, linea *minor*, i. e. dimidiata, tibi commonstrabit :



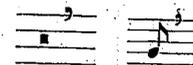
Hic plerumque respirationi indulgendum est, quod fit superiorem notulam paulo leviter minuendo.

d) *Periodus* denique aut linea *major* clauditur, ubi



necessè est respirare, aut *geminata* linea, cum desinit carmen. Hic vox diutius moratur : quod diutius notatione signo  $\eta$  indicatur, ante aut post lineam positum, prout res postulat.

e) *Virgula* respirationi e superiore notula sumptae breve tempus concedit :



f) *Stellula* verbis inserta locos notavimus, ubi inceptum a cantore carmen prosequitur chorus. Nam pro geminata linea utinur nunc communibus signis, cum opus est ; aliquando enim nullam omnino moram poscit melodia.

### IV. — In episemata vel rhythmicos ictus animadvertenda.

Rhythmus vocis quidam *motus* est vel *incessus*, seu certa *sublationis* et *depositionis*, vel *impulsus* et *ictus* vicissitudo. Ex hac enim *rite composita* vicissitudine maxime constat ille, cujus initium quidem est impulsus vel *arsis*, clausula vero *thesis* seu depositio.

Rhythmicus autem ictus, in carminis cursu, secundo aut tertio quoque simplici tempore recurrit, nunquam singulo ; ictus enim ictum continuo sectari nequit.<sup>1</sup>

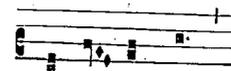
Jam vero rhythmicos ictus, quos valde interest sedulo discernere, si vis *gregorianum* quodlibet carmen rite cantare, habes in hac notatione nostra unde discernere possis.

Depositione seu rhythmico ictu afficiuntur :

1. — Omnes notulae quae recto episemate ornantur (sive simplices, sive in media neuma).

2. — Prima quaeque cujusvis neumae notula,

a) sive singulae neumae ad unam referuntur syllabam, v. g.



Asper-ges me



A-sper- ges me

b) sive neumae complures, quarum unaquaeque ex duabus aut tribus notulis constat, ad eandem referuntur syllabam, et sibi invicem ita arcte junguntur, ut unam, sed longiorem neumam constituent :

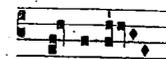


Alle- lú- ia.



Al-le- lú- ia.

ATTAMEN EXCIPIUNTUR : — a) *Pressus*. Prior enim podati clivisque nota ictu caret, quoties utriusque neumae posterior notula cum prima inferioris neumae ita conjungitur, ut *pressus* efficiatur :



Ky- ri- e



Ký- ri- e

<sup>1</sup> Si de his omnibus plura comperire volueris cf. *Le Nombre musical grégorien ou Rythmique grégorienne, théorie et pratique*, par le R. P. D. ANDRÉ MOCQUEREAU.

b) *Salicus*. In salico (♩ ♯) ictum accipere debet *secunda* notula. Hoc parvo intervallo significatur, quod primam a secunda disjungit. Prima enim in superiore annumeratur tempore. Cujus regulae duplex habes specimen in Introitu *Requiem aeternam*: syllabam *ae* scilicet in vocabulo *aeternam*, syllabamque *do* in *do*na.



c) Rectum autem episema, si in contentionem venit cum prima neumae cujusvis notula, semper illi praestat.



3. — Virga quae neumas supereminet (nisi forte adest superius aut inferius notula episemate ornata),

a) sive in media neuma :



b) sive in fine :



4. — Prior uniuscujusque pressus notula. Quod ex iis apparet, quae de hac figura supra diximus, p. xj. V. g. *Kyrie* in quo posterior podati notula *do* (syll. *e*) ictu ferienda est.

5. — Omnes antiquioris notationis notulae quae puncto insigniuntur et duplicantur, et recentioris omnes .

DILIGENTER ADVERTE haudquaquam inesse eandem vim in illis ictibus; major enim est in aliis, in aliis minor, in aliis minima, utpote quae posita sit et in syllaba ad quam referantur ictus, et in loco quem in neumis obtineant. Vehementer igitur erres eandem vim eis tribuendo, quae in recentiore musica ictui tribuitur, sed multo vehementius eos aequiparando firmioribus in recentiore musica notulis aut acutae voci in dictione. Ictus enim ille non ad vim spectat, sed ad merum rhythmum seu motum, qui ex ipso carminis cursu notularumque sublatione et depositione proprie constat.

## V. — De primis psalmodiae elementis.

Nostri *Vespertini Psalmi* ita typographice disponuntur ut quilibet cantor, paucis tantum praemissis, intelligenter et facile parvo hoc psalterio uti possit.

Tria sunt in omni integra psalmi modulatione : a) *inchoatio*; b) *tenor*; c) *clausulae* quarum prior seu *mediatio* in medio versiculo et in primae distinctionis fine, altera seu *terminatio* in fine secundae distinctionis habetur.

Si longior est prior pars versiculi, semiclausula dividitur quam *flexam* vocant quia ad ducendum spiritum vox paululum *flexit* atque quiescit.

Psalmodiae modulationes simplices vel sollemnes in octo tonis et *Peregrino* integre notantur initio psalmi vel cantici.

*Inchoatio* est melodiae incisio quae, initio psalmi, finem antiphonae cum tenore conjungit. Ex duabus vel tribus notis seu neumis constat quibus respondent totidem syllabae, duae scilicet vel tres primae, singulae singulis, nec ullam patitur exceptionem haec regula.

In psalmodia communi *inchoatio* non afficit nisi primum versiculum, reliqui enim confestim in chorda tenoris canuntur. Quod si in singulis versiculis repetenda est, ut in cantico *Magnificat* (p. 212. et sq.), semper tibi significatur.

Si plures — cum *Gloria* — canuntur psalmi sub eadem antiphona, primus uniuscujusque psalmi versiculus, quem ideo integre notavimus, denuo a cantore usque ad mediationem inchoandus est. (Vide *Ad Completorium* p. 270.)

*Tenor et Flexa*. — *Tenor* ex omnibus notis constat quae tum post inchoationem usque ad *mediationem*, tum a *mediatione* usque ad *clausulam*, et quidem uno spiritu, nisi occurrit *flexa*, concinuntur; quod rite perficiet chorus si legit, ut decet, diligenter acuendo in verbis quod acuendum est.

*Flexa* autem in psalmo occurrente, *flexae* intervallum tibi post primum psalmi versiculum indicatur.

*Clausulae*. — Omnis melodiae *clausula* — *mediationes* et *terminationes* — notatur initio psalmi juxta proprium tonum vel modum : quod si plures haberi possunt *terminationes*, antiphona quae psalmo antecedit determinat quaeenam sit eligenda.

Porro duplex est in psalmis *clausularum* — *mediationum* scilicet vel *terminationum* — genus.

A. Clausulae unius accentus	{	spondaicae ( . ) Dómi-no mé- o
		dactylicae ( . . ) pú-eri Dó-mi-num

B. Clausulae duplicis accentus		
a) dispondaicae ( . . . )		in to- cór- de mé- o
b) didactylicae ( . . . . )		pú- e-ri Dó-mi- num
c) dactylo-spondaicae ( . . . . )		có-ram-te fé- ci
d) spondaico-dactylicae ( . . . . )		co- gno- ví- sti me

Nec te fallit quod ubicumque *dactylica* utimur specie, interponitur in melodia nota quaedam superveniens — nota excavata a — quae penultima nota lenis nuncupatur.

Multae praeterea clausulae — mediationes vel terminationes — primam ante accentus notam vel neuma, *unam habent syllabam ad praeparandum accentum, vel duas vel tres*. Istae autem clausulae in eo commode dignoscuntur quod de tenore *descendant*, excepta tantum quinti toni mediatione quae sollemnis dicitur. Ex.

A tenore in accentum transitus fit sub una nota praeparante.		Toni 6
Sub duabus notis;		4
Sub tribus notis.		Per.

Ex his autem expositis oriuntur in usu nonnullae quaestiones quas tibi sequentia facile solvent.

1° — Uniuscujusque psalmi initio brevis quaedam rubrica tibi indicat cujus sint generis variae cantus clausulae — mediationes vel terminationes — verbis aptandae.

2° — *Litteris crassis scribuntur* omnes syllabae quae in unaquaque clausula respondere debent notis accentus, primarii vel secundarii aut syllabae cujusvis quae pro accentu habenda est.

3° — *Italicis semper scripsimus litteris* syllabam vel syllabas ad melodiae accentum praeparantes.

4° — Omnis penultimae superveniens nota vel syllaba — nota excavata □ — locum in clausula tenet qui assignatur in primo psalmi versiculo integre notato.

Nonnullae tamen clausulae — mediationes vel terminationes — difficultatem praebent quae sic solvitur; cum in melodia ultimus spondaicae clausulae accentus *clivis* erit (A) *dactylicae* clausulae tractandae erunt ut tibi significatur lineâ B.

A	
Spondaica forma :	
B	
Dactylicae forma :	

Quo casu, orationis accentus non jam *clivi* respondet ut in spondaica clausula, sed, quo suavior fiat melodiae clausula, anticipatae supervenienti notae quae

idcirco accentus notula dicitur. Hujusmodi autem clausulae et tonus quem sortitur superveniens notula facile dignoscuntur: clausulas enim indicat tum rubrica initio uniuscujusque psalmi posita in quo inveniuntur; tum etiam in musica signum quod supervenientem clivemque superat et jungit; nam ipsius supervenientis locus initio psalmi significatur. In oratione crassis scribuntur litteris et anticipata accentus syllaba et penultima quae clivem afficit. Vide supra lineâ B.

*Psalmodia sollemnis*. — Melodiae sollemnes clausulae notantur initio cantici *Magnificat* 218, quae omnes reducuntur ad simplicis psalmodiae distributiones. A Româ licentiam accepimus habendi *ad libitum* pro clausula quae ex unico constet accentu tribusque notis antecedentibus, solemnem primi sextique clausulam quae vaticana editio inter duplicis accentus clausulas posuit. Jam igitur omnes ejusdem modulationis clausulas eodem modo tractare licet.

Conceditur etiam addere *ad libitum*, toni *Peregrini* mediationi notulam *g* ante *o molle*, quo fit ut clausula haec nil ab ordinaria clausula differat quae ex unico constet accentu tribusque notis antecedentibus.

	Toni 1, 6.
	2, 8.
	4

## DECRETUM

CIRCA SYLLABAS HYPERMETRICAS IN CANTU HYMNORUM.

*Dubium de syllabis hypermetricis quoad cantum*. A sacra Rituum Congregatione pluries expositulatum fuit: « An regula descripta in Antiphonario Vaticano circa syllabas hypermetricas, quae frequenter occurrunt in cantu hymnorum, scilicet quod ipsae non elidantur, sed distinctae pronunciantur propriaque nota cantentur, stricte et rigorose interpretanda sit, vel e contra liceat etiam ipsas syllabas elidere, praesertim si in praxi id facilius et convenientius censeatur? »

Et sacra eadem Congregatio, audita specialis Commissionis pro cantu liturgico gregoriano sententia, propositae quaestioni, re sedulo perpensa ita rescribendum censuit: « Negative ad primam partem, affirmative ad secundam ». Atque ita rescripsit et declaravit die 14 Maii 1915.

A. CARD. VICO, *Pro-Praefectus*.

† Petrus La Fontaine, Patriarcha electus Venetiarum, *Secretarius*.

(Acta Apost. Sedis, 1915, fasc. 9, p. 237.)

<sup>1</sup> Dum nobis haec licentia conceditur, qua alius quilibet uti nobiscum potest, ab eadem auctoritate competenti monemur rationem illam congruere, et cum *Motu proprio* die 25 aprilis anno 1904, et cum Decreto die 8 julii anno 1912 edito, de modo quo tractanda sint unius tantum syllabae verba, vel hebraica vocabula, cum Lectiones Versus Psalmique canuntur.





5 Prope est Dominus . . . . .	321	2 Confitemini... et invocate . . . . .	899
5 Propitius esto . . . . .	833	8 Confitemini... quoniam ( <i>Sabb. S.</i> ) . . . . .	674
5 Propter veritatem . . . . .	1410	8 Confitemini... quoniam ( <i>In Lit.</i> ) . . . . .	738
5 Protector noster . . . . .	837	8 Convertisti . . . . .	1538
5 Qui operatus est . . . . .	1235	2 Corpora sanctorum . . . . .	992
7 Qui sedes Domine . . . . .	312	8 Crastina die . . . . .	328
2 Requiem . . . . .	1181	7 De profundis . . . . .	906
5 Respice Domine . . . . .	867	1 De quacumque . . . . .	1293
7 Rogate . . . . .	1115	8 Deus judex justus . . . . .	829
1 Sacerdotes ejus . . . . .	1015	7 Deus qui sedes . . . . .	833
3 Salvos fac nos . . . . .	411	4 Dexteræ Dei . . . . .	723
1 Sciant gentes . . . . .	454	8 Dicite in gentibus . . . . .	1306
5 Sederunt principes . . . . .	382	2 Dies sanctificatus . . . . .	376
5 Specie tua . . . . .	1054	3 Diffusa est . . . . .	1385
3 Speciosus forma . . . . .	400	1 Dilexit Andream . . . . .	1207
5 Suscepimus Deus . . . . .	1249	8 Discite a me . . . . .	1322
2 Tecum principium . . . . .	359	1 Domine Deus meus clamavi . . . . .	1535
4 Tenuisti . . . . .	527	1 Domine Deus meus in te . . . . .	813
5 Timebunt gentes . . . . .	437	3 Domine Deus salutis . . . . .	863
1 Timete Dominum . . . . .	1483	7 Domine exaudi . . . . .	883
2 Tollite portas . . . . .	1097	6 Domine in virtute . . . . .	837
5 Tribulationes . . . . .	486	7 Domine refugium . . . . .	868
3 Tu es Deus . . . . .	460	8 Dominus dixit . . . . .	360
1 Universi . . . . .	297	8 Dominus in Sina . . . . .	744
2 Uxor tua . . . . .	1118	2 Dominus regnavit, decorem . . . . .	371
5 Venite filii . . . . .	844	8 Dominus regnavit, exsultet . . . . .	438
5 Viderunt omnes . . . . .	375	8 Dulce lignum . . . . .	1306
Versus Alleluiatrici.			
3 Adducentur . . . . .	1045	6 Ecce Virgo . . . . .	323
7 Adorabo . . . . .	1079	1 Ego sum pastor . . . . .	714
4 Amavit eum . . . . .	1019	1 Ego vos elegi . . . . .	1383
8 Angelus . . . . .	697	4 Emitte Spiritum . . . . .	763
4 Ascendit Deus . . . . .	744	2 Eripe me . . . . .	852
5 Assumpta est . . . . .	1410	4 Excita Domine . . . . .	313
2 Ave Maria . . . . .	1093	7 Exivi a Patre . . . . .	728
1 Beatus vir qui suffert . . . . .	1030	7 Exultabo . . . . .	1113
5 Beatus vir qui timet . . . . .	1033	7 Exultate Deo . . . . .	860
5 Beatus vir sanctus Martinus . . . . .	1505	8 Fac nos innocuam . . . . .	1293
5 Bene fundata est . . . . .	1080	4 Fecisti viriliter . . . . .	1520
1 Benedicamus Patrem . . . . .	1102	8 Felix es sacra . . . . .	1368
4 Benedicat vobis . . . . .	1120	1 Flores apparuerunt . . . . .	1261
3 Benedictus es Domine . . . . .	780	4 Gaudete justi . . . . .	1225
7 Candor est . . . . .	1395	4 Haec est virgo . . . . .	1050
1 Cantate Domino . . . . .	879	2 Hic est discipulus . . . . .	389
7 Caro mea . . . . .	792	2 Hic est sacerdos . . . . .	1012
1 Christus resurgens . . . . .	723	4 In conspectu . . . . .	1104
3 Cognoverunt . . . . .	714	7 In die resurrectionis . . . . .	706
7 Concussum est . . . . .	1455	2 In exitu Israel . . . . .	898
7 Confitebuntur . . . . .	975	3 In te Domine . . . . .	842
		3 Jubilate Deo ( <i>minor</i> ) . . . . .	430
		7 — — ( <i>major</i> ) . . . . .	1124

Juravit Dominus . . . . .	1015	2 Stabat sancta Maria . . . . .	1437
Justi epulentur . . . . .	996	1 Surrexit Christus et illuxit . . . . .	727
Justus germinabit . . . . .	1020	1 Surrexit Dominus de sepulcro . . . . .	701
Justus ut palma . . . . .	1035	8 Tanto tempore . . . . .	1301
Laetatus sum . . . . .	306	7 Te decet hymnus . . . . .	856
Lauda Jerusalem . . . . .	1115	5 Te gloriosus . . . . .	1420
Laudate Deum . . . . .	434	5 Te Martyrum . . . . .	999
Laudate Dominum . . . . .	1522	1 Timebunt gentes . . . . .	886
Laudate pueri . . . . .	394	1 Tota pulchra es . . . . .	1217
Laudem Domini . . . . .	412	2 Tu es Petrus . . . . .	1350
Levita Laurentius . . . . .	1403	8 Tu es sacerdos . . . . .	1011
Loquebantur . . . . .	771	7 Tu gloria Jerusalem . . . . .	1218
7 Magnus Dominus . . . . .	848	2 Tu puer . . . . .	1338
2 Magnus sanctus Paulus . . . . .	1236	3 Veni Domine . . . . .	322
8 Mittat vobis . . . . .	1119	2 Veni Sancte Spiritus . . . . .	763
7 Multifarie olim . . . . .	405	8 Venite ad me . . . . .	1484
8 Nimis honorati . . . . .	1478	7 Venite exsultemus . . . . .	872
1 Non vos relinquam . . . . .	752	2 Video caelos . . . . .	382
4 Nunc ergo . . . . .	1521	2 Vidimus stellam . . . . .	424
1 O Joachim . . . . .	1416	8 Virga Jesse . . . . .	1095
4 O quam pulchra . . . . .	1051	4 Vox turturis . . . . .	1261
2 O vos omnes . . . . .	1439	Sequentiae.	
1 Omnes gentes . . . . .	845	1 Dies irae . . . . .	1183
4 Oportebat . . . . .	719	7 Lauda Sion . . . . .	792
3 Ostende mihi . . . . .	1259	2 Stabat Mater . . . . .	1439
8 Ostende nobis . . . . .	297	1 Veni Sancte Spiritus . . . . .	764
3 Paratum cor meum . . . . .	894	1 Victimae paschali . . . . .	691
7 Pascha nostrum . . . . .	690	Tractus.	
7 Post dies octo . . . . .	706	8 Ab ortu solis . . . . .	1110
4 Post partum . . . . .	1093	8 Absolve . . . . .	1182
1 Posuisti Domine . . . . .	976	8 Ad te levavi . . . . .	493
4 Pretiosa . . . . .	979	8 Annuntiate . . . . .	1125
1 Propitius esto . . . . .	1112	8 Attende caelum . . . . .	666
2 Propter veritatem . . . . .	1065	2 Audi filia . . . . .	1055
4 Qui posuit fines . . . . .	1116	8 Beatus vir . . . . .	962
2 Qui sequitur me . . . . .	967	2 Benedicite Dominum . . . . .	1104
1 Qui timent Dominum . . . . .	902	8 Cantemus Domino . . . . .	660
7 Quinque prudentes virgines . . . . .	1512	8 Commovisti . . . . .	455
7 Quoniam Deus . . . . .	876	2 Confitemini . . . . .	486
2 Redemptionem . . . . .	719	2 De necessitatibus . . . . .	1112
1 Regnavit Dominus . . . . .	752	8 De profundis . . . . .	447
8 Sancte Michael . . . . .	1455	8 Desiderium . . . . .	959
8 Sancte Paule . . . . .	1356	2 Deus Deus meus . . . . .	528
8 Sancti tui... florebunt . . . . .	978	2 Domine audivi . . . . .	612
8 Scitote . . . . .	1125	2 Domine non secundum . . . . .	470
1 Senex puerum . . . . .	1250	8 Ecce sic benedicetur . . . . .	1119
3 Si testimonium . . . . .	1364	8 Effuderunt . . . . .	395
7 Solemnitas . . . . .	1467	2 Ego autem . . . . .	1534
1 Solve jubente . . . . .	1388		
8 Specie tua . . . . .	1046		
8 Spiritus Sanctus . . . . .	774		



OFFICES PROPRES  
à tous les Diocèses de France.

3 JANVIER.

S. Geneviève, Vierge.

Double.

Oraison.

Effunde super nos, Domine, spiritum agnitionis et dilectionis tuae, quo beatam ancillam tuam Genovefam implevisti : ut sedula ejus imitatione tibi sincere obsequentes, fide et opere placeamus. Per Dominum.

Secrete.

Offerentibus tibi, Domine, preces et munera in honore sanctae Virginis tuae Genovefae : da nobis ejus exemplo perseverare in innocentia vitae, in humilitate poenitentiae, in mansuetudine patientiae. Per Dominum.

Postcommunio.

Prosint nobis, quaesumus Domine, ad salutem mentis et corporis sacramenta quae sumpsimus : ut sicut in beata Virgine Genovefa te mirabilem praedicamus ; sic per ipsius suffragia tuae sumamus beneficentiae largitatem. Per Dominum nostrum.

30 MAI.

S. JEANNE D'ARC, VIERGE.

Double de II. Classe.

La solennité de cette Fête est fixée au Dimanche dans l'Octave de l'Ascension. Office et Messe comme au Paroissien, 1517. On fait mémoire du Dimanche dans l'Octave de l'Ascension, 750. A la Messe : Credo. Préface. Qui post resurrectionem, 8 ; à la fin on lit l'Evangile du Dimanche, 752.

3 JUIN.

S. Clotilde Reine, Veuve.

Double.

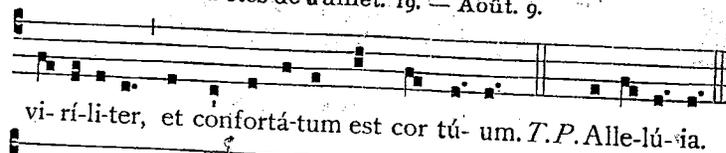
AUX I. VÊPRES.

Ant. 1. f

U hono-ri-ficenti-a \* popu-li nóstri, qui- a fe-císti

N° 800. — Suppl. pour la France.

(2) Fêtes de Juillet. 19. — Août. 9.

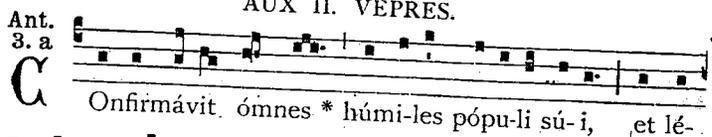


vi-ri-li-ter, et confortá-tum est cor tú-um. T. P. Alle-lú-ia.

E u o u a e.

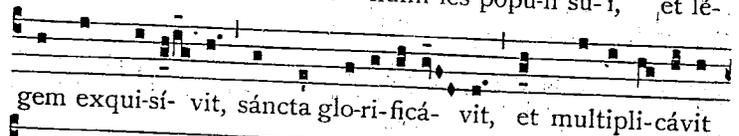
V. Timébunt réges térrae glóriam túam, Dómine. (T. P. Allelúia.)  
R. Et pópulus qui creábitur laudábit Dóminum. (T. P. Allelúia.)

AUX II. VÊPRES.

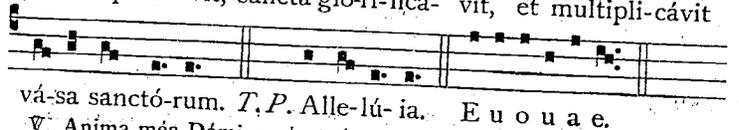


Ant. 3. a

Onfirmávit ómnes \* húmi-les pópu-li sú-i, et lé-



gem exqui-sí- vit, sáncta glo-ri- ficá- vit, et multipli-cávit



vá-sa sanctó-rum. T. P. Alle-lú-ia. E u o u a e.

V. Anima méa Dómino vivet. (T. P. Allelúia.)  
R. Et sémen méum sérviet ípsi. (T. P. Allelúia.)

Oraison.

R Espice, quaesumus Dómine, ad tulisti; per ejus intercessiónem, tri- Francórum benignus gentem : bue sincérum christiánae pietátis et quibus per devótam sanctae Clo- afféctum. Per Dóminum. tildis instántiam donum fidei con-

Secrète et Postcommunio de la Messe Cognóvi. 1067.

19 JUILLET.

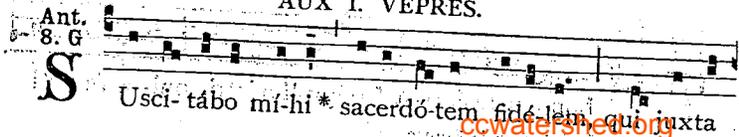
S. Vincent de Paul, Confesseur. Double maj.

Comme au Paroissien, 1377.

9 AOÛT.

B. Jean-Marie Vianney, Confesseur. Double maj.

AUX I. VÊPRES.

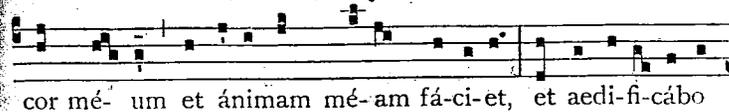


Ant. 8. G

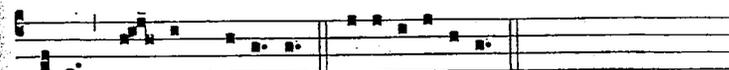
Usci- tábo mí-hi \* sacerdotem, fidé-lem, qui iuxta

Fêtes d'Août. 25. — Octobre. 1.

(3)



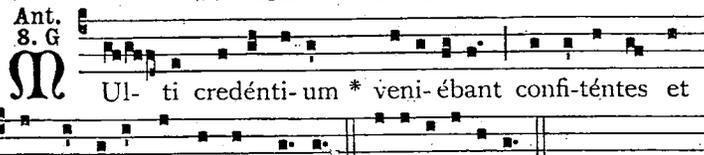
cor mé- um et ánimam mé- am fá- ci- et, et aedi- fi- cábo



é- i dó- mum fidé- lem. E u o u a e.

V. Amávit éum Dóminus et ornávit éum. R. Stólam glóriae induit éum.

AUX II. VÊPRES.



Ant. 8. G

Ul- ti credéti- um \* veni- ébant confi- téntes et

annunti- ántes áctus sú- os. E u o u a e.

V. Jústum dedúxit Dóminus per vías réctas.  
R. Et osténdit illi régnum Déi.

Oraison.

O Mnipotens et miséricors Deus, qui beátum Joánnem Mariam pastoráli stúdio et jugi oratiónis ac glóriam conséqui valeámus. Per paeniténtiae ardóre miráblem effe- eúmdem Dóminum nostrum. císti : da quaesumus; ut ejus exém-

Secrète.

S Uper hanc illibátam hóstiam, dente beáto Joánné Maria, casto S omnípotens sempitérne Deus, corpore et mundo corde ad tantum descéndat invisibilis plenitúdo Spi- semper mystérium accédámus. Per ritus sancti; et praesta, ut interce- Dóminum nostrum.

Postcommunio.

A Ngelórum dape refécti, te Dó- constántia tolerávit; ita, nos, ejus mine, deprecámur; ut sicut in méritis et imitatióne de virtúte in fortitúdine hujus panis beátus Joán- virtútem eúntes ad te feliciter per- nes María advérsa ómnia invicta ducámur. Per Dóminum.

25 AOÛT.

S. Louis, Roi de France, Conf. Double maj.

Comme au Paroissien, 1421.

1 OCTOBRE.

S. Rémi, Evêque et Confesseur. Double maj.

Oraison.

D A, quaesumus omnipotens da solémnitas, \* et devotiónem no- Deus : † ut beáti Remigii Con- bis augeat et salútem. Per Dómi- fessoris tui atque Pontificis venerán- num nostrum.

Secrète et Postcommunio de la Messe Stáuit. 1010.

(4)

Fêtes de Novembre. 5. 6. 11.

5 NOVEMBRE.

### Fête des Saintes Reliques.

*Double maj.*

Aux I. Vêpres. *Ant.* Istórum est enim. 982.

*V.* Laetámini in Dómino, et exsultáte jústi.

*R.* Et gloriámini ómnes récti córde.

Aux II. Vêpres. *Ant.* Gáudent in caélis. 988.

*V.* Exsultábunt sáncti in glória. *R.* Laetabúntur in cubilibus súis.

Oraison.

**A**uge in nobis, Dómine, resurre- et fac nos immortalis glórie parti-  
ctiónis fidem, qui in Sanctórum cipes, cujus in eórum cinéribus pi-  
tuórum reliquiis mirabília operáris : gnóra venerámur. Per Dóminum.

Secrète.

**I**mplorámus, Dómine, cleméntiam gántibus méritis, hóstia, quam offé-  
tuam : ut Sanctórum tuórum, rimus nostrórum sit expiatio deli-  
quorum reliquias venerámur, suffra- ctórum. Per Dóminum nostrum.

Postcommunión.

**M**ultiplica super nos, quaésu- tate sanctórum, quorum reliquias  
mus Dómine, per haec sancta, cólimus, pia devotióne laetámur ;  
quae sumpsimus, misericórdiam ita eórum perpétua societate, te  
tuam ; ut sicut in tuórum solemn- largiénte, fruámur. Per Dóminum.

6 NOVEMBRE.

### DÉDICACE DE TOUTES LES ÉGLISES CONSACRÉES DE FRANCE

en dehors des Cathédrales.

*Double de I. Classe avec Octave.*

*Office et Messe comme au Commun de la Dédicace d'une église, 1069.*

11 NOVEMBRE.

### S. Martin, Evêque et Conf.

*Double maj.*

*Comme au Paroissien, 1503.*

IMPRIMATUR.

Tornaci, die 21 Aprilis 1920.

V. CANTINEAU, Vic. Gen.

Imprimé par la Société S. Jean l'Évangéliste, Desclée & Cie. — Journal (Belgique).



### DANS LES SOLENNITÉS, AD LIBITUM.

(Messe Royale de Henri du Mont).

1. **K** Y-ri-e e- lé-i-son. *ij.* **C**hriste

e- lé-i-son. *ij.* **K**ýri- e e- lé-i-son. *ij.*

**K**ýri- e e- lé-i-son.

1. **G** Ló-ri-a in excélsis Dé-o. Et in térra pax homí-

nibus bónae vo-luntá-tis. Laudámus te. Benedí-cimus te.

Adorámus te. Gló-ri-ficámus te. Grá-ti-as ágimus tibi

propter mágnam gló-ri-am tú-am. Dómine Dé-us Rex cae-

léstis, Dé-us Páter omnípot-ens. Dómine Fí-li u-nigéni-

te, Jé-su Chríste. Dómine Dé-us, Agnus Dé-i, Fí-li-us Pá-